

71-KHÔNG CHỊU HỌC GIỚI^{>95}

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cù-sư-la tại nước Câu-thiểm-tỳ. Lúc ấy, Tỳ-kheo Xiển-đà^{>96} được các Tỳ-kheo khác như pháp can gián, mà lại nói: Nay tôi không học giới này. Tôi sẽ hỏi các Tỳ-kheo trì luật có trí tuệ khác đã.

Các Tỳ-kheo nghe, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, hiềm trách Tỳ-kheo Xiển-đà: Tại sao các Tỳ-kheo như pháp can gián, thầy lại nói rằng, “Nay tôi không học giới này, tôi phải hỏi các Tỳ-kheo trì luật có trí tuệ khác đã.”?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách Tỳ-kheo Xiển-đà:

- Việc ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Tỳ-kheo Xiển-đà, tại sao các Tỳ-kheo như pháp can gián, ông lại nói, “Nay tôi không học giới này, tôi phải hỏi các Tỳ-kheo trì luật có trí tuệ khác đã.”?

Dùng vô số phương tiện quở trách Tỳ-kheo Xiển-đà rồi, Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

- Kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào,³⁹⁷ khi được các Tỳ-kheo khác như pháp can gián lại nói như vậy: “Tôi nay không học giới này, tôi sẽ nạn vấn các Tỳ-kheo trì luật có trí tuệ khác đã”, Ba-dật-đề. Nếu vì muốn biết hay vì muốn học thì mới nên nạn vấn.

B. GIỚI TƯỚNG

>94. Bản Hán, hết quyển 17.

>95. Ngũ phần: Ba-dật-đề 6>; Tăng kỳ, Thập tụng, Căn bản: 75; Pali, Pác. 71.

>96. Xem Ch. ii Tăng-già-bà-thi-sa 12. Ngũ phần, nguyên nhân, Nhóm sáu Tỳ-kheo.

>97. Ngũ phần: Tỳ-kheo thường xuyên phạm tội... Thập tụng: Tỳ-kheo, khi thuyết giới, nói rằng...

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Như pháp: Là như pháp, như luật, như lời Phật dạy.

Tỳ-kheo kia như pháp can gián Tỳ-kheo này, Tỳ-kheo này nói: Nay tôi không học giới này. Tôi sẽ nạn vấn các Tỳ-kheo trì luật có trí tuệ khác. Nếu nói rõ ràng thì phạm Ba-dật-đề, nói không rõ ràng phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Tỳ-kheo can gián kia ngu si, không hiểu rõ; Tỳ-kheo này nên nói: Thầy trở về hỏi Hòa thượng, A-xà-lê của thầy đã. Thầy phải học hỏi thêm, tụng kinh thêm. Hoặc là sự thật đúng như vậy. Hoặc nói vui đùa, nói gấp vội, nói một mình, nói trong mộng, hoặc muốn nói việc này nhằm nói việc khác. Thầy đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.